

har været Tilfældet ved det nye Hvide Sande, at der ved Nordsiden danner sig en Hage, medens der samtidig forekommer en ret stærk Udskæring Syd paa, svarende til Hagen Nord paa, og denne Hage Nord paa med tilsvarende Udskæring Syd paa betyder utvivlsomt en begyndende Vandring mod Syd. Man begyndte altsaa at blive bekymret for disse Forhold, og en skønne Dag kommer ved Rigsdagens Hjælp til Afhjælpning af disse Forhold den bekendte Sandpumper ved Nymindegab. Det er der endnu ikke noget gaadefuldt ved, men jeg har Brug for det og skal straks komme tilbage til det. Men samtidig kommer der Uro i Sindene fra en helt anden Side, det er i disse samme Aar, at man fra Ringkøbing ansøger om at faa bevilget en Sum paa 7,000 Kr. til at undersøge, om man ikke kan skaffe, hvad jeg vil kalde et aabent Udløb nærmere ved Ringkøbing. Da sker det for mig gaadefulde, at man virkelig bevilger Byen 7,000 Kr. til en fuldstændig bykommunal Særinteresse for denne By, oven i Købet faa Aar efter, at man har foretaget et Skridt, som synes ganske at skulle udelukke Muligheden af, at man nu igen kunde give sig til at tale om en Løsning i den Retning. Resultatet af den Undersøgelse, der blev foretaget for disse 7,000 Kr., var for øvrigt ret ejendommeligt. Det var det, at der ganske vist kunde skaffes et Udløb, der havde den Karakter, at Ringkøbing blev, lad mig sige, en Sø-købstad, men den Mand, der undersøgte Sagen, Ingeniør Paulli, kom til det Resultat, at skulde der ydes noget virkelig tilfredsstillende, vilde det forudsætte en Bekostning af ca. 30 Millioner. Han rangler med Millionerne. Jeg vil bede Tinget lægge Mærke til, hvor vidt vi komme til at støde paa disse Millioner i denne Sag. Det blev saaledes udtalt i Betænkningen af 1900, at en saadan Foranstaltning vilde, „naar den skal være af en saadan Beskaffenhed, at den i og for sig kunde anbefales, medføre en Udgift af 30 Millioner, hvilket Beløb kræves udredet af Statskassen.“ Jeg finder, at her er det gaadefulde Nr. 2 i denne Sag.

Men saa kommer jeg til det gaadefulde Nr. 3. Den Sandpumper, der blev anbragt ved Nymindegab, virkede godt, saaledes at Kommissionen af 1897 i sin Betænkning af 14. November 1900 endog gør opmærksom paa, at denne Sandpumper er i Stand til at holde Nymindestrømmen i en Længde af ca. 11,000 Fod indtil 7 Fod dyb. Der siges, at „Løbet har i

den forløbne Vinter holdt sig temmelig uforandret.“ Det viser sig overhovedet, at denne Sandpumper gør ganske fortrinlig Gavn, at Løbet holdes aabent. Saa vidt jeg har kunnet faa det undersøgt — man kan jo modsige mig, hvis det skulde være forkert —, forefaldt der i den Række Aar, Sandpumperen laa der, ingen Lukning af større Betydning, og Nymindegabs Udløb fungerede i det hele tilfredsstillende. Men saa kommer det gaadefulde. En skønne Dag forsvinder denne Sandpumper, den bliver lagt op ved Ringkøbing. Jeg har forgæves søgt at finde ud af, hvilke tvingende Grunde der kunde være dertil, især naar man samtidig tager Hensyn til, at en saadan Sandpumper havde bestandig Anvendelse nede ved Nymindegab, og den tidligere blev da ogsaa, saa vidt det er mig oplyst — men jeg garanterer ikke for den Oplysning —, afløst af en halvvejs udrangeret og mindre god Sandpumper, der aldrig har kunnet gøre det Arbejde, der skulde gøres i Nymindestrømmen og ved Nymindegab. Men hvordan det nu er eller ikke er, forekommer det mig, at man her staar ved det gaadefulde.

Siden har Sagen faaet adskillige andre gaadefulde Momenter. Da vi komme lidt ind i dette Aarhundrede, kastes ret pludselig en skønne Dag ved anden Behandling af Finanslovforslaget denne Sag ind som et nyt Forslag, et Forslag, som den ærede Ordfører for Regeringspartiet har omtalt, et Forslag om et Udløb ved Skodbjerg. Hvordan det gik til, at det kom ind, har jeg aldrig rigtig kunnet blive klar paa. I første Omgang blev Forslagets videre Fremme forhindret, saa vidt jeg husker, af det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen). Siden kom det igen og endte efter mange forskellige Omvekslinger som det Forslag, der nu er gennemført, om et Udløb ved Hvide Sande. Det er, hvad jeg vil kalde det 4de gaadefulde. Men i denne Sags Udvikling forefalder der saa noget, som er mig det mest gaadefulde af det hele, og det er det Besøg, som dette Tings højtærede Finansudvalg foretog, saa vidt jeg ved i 1908, ved Hvide Sande for at undersøge denne Sag. Man kom der under Forhold, hvor man, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sagde, ikke kunde skaffe sig nogen virkelig væsentlig Oplysning, dertil var Havet for roligt. Men jeg vil sige, at man kunde under ingen Betingelse have skaffet sig nogen Oplysning, efter hvad jeg kan forstaa; thi hvor gik dette Besøg hen?